

Afscheid

Op 1 mei neemt Luc Hamelinck na bijna 25 jaar afscheid als voorzitter van ACV Openbare Diensten. Zijn aankondiging op 1 januari kwam voor velen onverwacht. Hij zou in de politiek gaan werd gefluisterd, of kreeg een topfunctie aangeboden. "De werkelijkheid is dat ik gewoon met pensioen ga." Tijd om terug te blikken.

Luc

TEKST
Williem-Jan van Ekert

FOTOGRAFIE
Anton Coene

van

"Sociale akkoorden afsluiten, dat zijn telkens weer sterke momenten die tot verbeteringen voor de werknemers leiden. Maar soms begrijpen leden of afgevaardigden niet dat die onderhandelingen zo lang aanslepen. Waar ik ook trots op terugkijk zijn de inspanningen die we geleverd hebben voor de uitbouw van de organisatie, rond dienstverlening en communicatie. Daar heb ik hard aan de kar getrokken."

→ Wat had je graag nog willen bereiken?

"We hadden een mooie deal over de zware beroepen, die is helaas niet doorgegaan. Ik had ook graag meer samenhang binnen de openbare sector gezien bij het ACV. Met onze collega's van ACV Transcom bijvoorbeeld, die de grote overheidsbedrijven opvolgen. Meer groeperen zou onze positie versterken. Het goede nieuws is dat er globaal gezien heel wat leden bij kwamen: bijna 60% meer leden in vergelijking met begin jaren 90. Onze organisatie moet wel mee blijven evolueren met de wensen van de leden. Het personeel dat vandaag aan de slag gaat in de openbare sector is totaal veranderd. Het gros heeft nu hoger onderwijs gevolgd, zij vinden veel zelf op het internet. Vroeger moesten we leden informeren over arbeidsvoorwaarden en statuten, dat vullen we nu aan met extra dienstverlening. Zo hebben we assessmentcentra opgestart waar mensen zich kunnen voorbereiden op hun loopbaan. Door ons te profileren als een individuele begeleider krijg je heel dankbare leden."

→ Waar had je meer moeten doorbijten?

"Dat we de algemene opinie over de openbare sector niet hebben kunnen bijsturen. We hebben verschillende initiatieven genomen, campagnes gevoerd, waren in het straatbeeld

aanwezig, maar we hebben de negatieve perceptie over de openbare sector niet kunnen ombuigen. Dat heeft deels te maken met vooringenomenheid en politici maken daar dankbaar gebruik van. Dat vind ik jammer, de openbare sector verdient dat niet."

→ Klopte dat negatieve imago in het verleden ook niet?

"Toen ik in de jaren tachtig afstudeerde was de werkloosheid gigantisch, de vele afgestudeerden kwamen terecht in tijdelijke tewerkstellingsprogramma's. De overheid creëerde zo een vangnet dat de werkloosheid enigszins in toom hield. Dat was toen echt nodig. Daarna kregen we de tegenbeweging van het liberalisme dat de overheid wilde afslanken. Verhofstadt ging van België een modelstaat maken, gebaseerd op de ideeën van Thatcher en Reagan. Als we nu het discours van de N-VA horen dan gaat het ook weer over besparen in de openbare sector. Ze brengen een heel negatief verhaal en ze hebben het nu geprobeerd met lineaire maatregelen: overall 10% minder personeel. Dat is gewoon dom, zo verdwijnt de dynamiek uit de organisaties. De overheid vervult een belangrijke rol in de maatschappij. Daar heeft de politiek te weinig oog voor."

→ Hoe uit zich dat?

"Politici winnen geen stemmen met het verdedigen van de openbare sector, wel met belastingvermindering. Binnen de vakbond stellen we ons vaak de vraag wat we nog kunnen bereiken, want het wordt moeilijk om akkoorden te sluiten. Sommige ministers zoals Vandeput of Homans willen zelfs geen deal maken. Sociale vooruitgang valt niet zomaar uit de lucht, daar moet voor gevochten worden. Gelukkig blijven

"Als er geen vakbonden zouden bestaan, dan zouden er mensen opstaan om ze uit te vinden."

mensen geëngageerd en blijven ze zich inzetten. Als er geen vakbonden zouden bestaan, dan zouden er mensen opstaan om ze uit te vinden. Ik ben dan ook niet zo pessimistisch over het ontbreken van engagement of solidariteit."

→ Moet je als vakbond niet meer standpunten innemen over maatschappelijke thema's? Over het klimaat of migratie bijvoorbeeld?

"Ik denk dat een vakbond zich in eerste instantie moet richten op zijn kerntaak: het verdedigen van arbeidsvoorwaarden. In de ruime zin van het woord. Als je je te veel mengt in andere discussies, dan vrees ik dat de rol van de organisatie niet meer helder is."

→ Heb je een mentaliteitswijziging bij de sociale partners bemerkt?

"Voor mij was de laatste legislatuur een verloren, triestige periode. Neem nu die affaire rond Vandeput en zijn reorganisatie van de federale administratie. Hij ging er 500 miljoen door besparen. Daar is niets van terechtgekomen."

→ Wat zou jij je opvolger nog willen meegeven?

"Ik ben daar heel gerust in en ga geen schoonmoeder spelen."

→ Ze mogen je niet meer bellen na 1 mei?

"Dat heb ik niet gezegd (lacht). Maar het is mooi geweest, we hebben toch veel kunnen realiseren." ☺